

[Начало](#) > ... > [Съдебни Процедури](#) > [Граждански Дела](#) > [Срокове В Процеса](#) > Spain

Срокове в процеса

 Испания

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Какви видове срокове съществуват в рамките на гражданските производства?

Процесуалните действия трябва да бъдат извършени в рамките на определени *давностни* или *обикновени срокове*, предвидени по закон.

Давностният срок е моментът, до който трябва да бъде извършено определено процесуално действие.

Обикновеният срок (наричан по-долу „срок“) е времето на разположение за изпълняването на процеса. Сроковете могат да се изразяват в дни, седмици, месеци или години.

Ако законът не предвижда обикновен или давностен срок, следва да се разбира, че действието следва да бъде извършено незабавно.

Всяко забавяне на съдебното производство може да доведе до нарушаване на правото на съдебен процес без неоправдано забавяне, което се счита за част от основното право на ефективна правна защита. За да се определи дали е налице неоправдано забавяне, се използва понятието „разумен срок“, в което се отчитат фактори като сложността на спора, колко дълго отнема обикновено съответният вид спор, интересите на страната в съдебния процес и нейното процесуално поведение, както и поведението на властите или съображения, свързани с наличните ресурси. Ако има неоправдано забавяне, може да се направи оценка на отговорността на съдилищата и съдебните служители или на финансовата отговорност на държавата за щетите, причинени на увреденото лице.

В допълнение към процесуалните срокове има и отделни срокове за упражняване на материални права (давностен и преклузивен срок), които са предвидени в материалното право и обуславят неуспешността на предявения иск. Те обаче трябва да бъдат взети предвид в съдебното решение и не могат да попречат на протичането на производството.

2 Списък на неработните дни в съответствие с Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 от 3 юни 1971 г.

Уредбата в областта на правилата относно административните процедури се съдържа в член 30 от Закон 30/2015 относно общата административна процедура в публичните администрации (*Procedimiento Administrativo Común de las Administraciones Públicas*), съгласно който:

1. Освен ако в испанското законодателство или в законодателството на ЕС е посочено друго, когато сроковете са изразени в часове, се счита, че се отнасят за работни часове. Всички часове от деня, които са част от работния ден, са работни часове. Когато срокът е изразен в часове, той започва да тече от часа и минутата, в които е разгласен или публикуван актът. Тези срокове не надвишават 24 часа; ако са по-дълги, сроковете се изразяват в дни.

2. По подобен начин, освен ако в испанското законодателство или в законодателството на ЕС е посочено друго, когато сроковете са изразени в дни, се счита, че се отнасят за работни дни, като се изключват съботите, неделите и официалните празници.
3. Когато срокът е изразен в календарни дни, тъй като това е предвидено в испанското законодателство или в правото на Съюза, това се посочва в съответните известия.
4. Когато срокът е изразен в дни, той започва да се брои от деня, следващ деня, в който е разгласен или публикуван съответният акт, или от деня, следващ деня, в който молба се счита за допусната или отхвърлена при липса на отговор от съответните органи.
5. Когато срокът е изразен в месеци или години, той започва да тече от деня, следващ деня, в който е разгласен или публикуван актът, или от деня, следващ деня, в който молба се счита за допусната или отхвърлена при липса на отговор от съответните органи. Срокът изтича в същия ден като деня на разгласяването, публикуването или липсата на отговор, в месеца или годината на изтичането му. Ако в месеца, през който изтича срокът, няма ден, съответстващ на началния ден, от който срокът се изчислява, се счита, че срокът изтича в последния ден на месеца.
6. Ако последният ден от срока е неработен ден, срокът се удължава до първия следващ работен ден.
7. Когато определен ден е работен ден в общината или в автономната област, в която пребивава засегнатата страна, и неработен ден на мястото, където се намира административният орган, или обратно, той се счита за неработен ден във всички случаи.
8. За целите на изчисляването на сроковете календарът на неработните дни се определя от администрацията на централното правителство и автономната област за съответните им области на отговорност, в зависимост от официалния календар на работните дни. Календарът, одобрен от автономните области, включва неработните дни за органите на местната власт в съответната географска област, за която се прилага календарът. Календарът трябва да бъде публикуван преди началото на всяка година в съответния официален вестник и в други средства за информация, за да се гарантира, че е известен на обществеността.
9. Фактът, че даден ден е обявен за работен или неработен за целите на изчисляването на срокове, сам по себе си не определя как функционира публичната администрация или как се организират дневното работно време и графиците.

Неработните дни за целите на съдебното производство са посочени в член 182 от Устройствения закон за съдебната власт. Той предвижда следното:

1. За процесуални цели неработни дни са: съботите и неделите; 24 и 31 декември; националните, регионалните и местните официални празници. Генералният съвет на съдебната власт може с наредба да разреши съдебни процедури в тези дни в случаи, които не са изрично предвидени от закона.
2. Работният ден е от 8:00 часа до 20:00 часа, освен когато законът предвижда друго.

В съответствие с член 183 от същия правен документ, дните през август са неработни дни, както и всеки ден в периода между 24 декември и 6 януари на следващата година, включително, за всички съдебни производства, с изключение на производствата, обявени за неотложни от процесуалния закон. Генералният съвет на съдебната власт може обаче да ги разреши с наредба за целите на други производства.

3 Какви са общите правила, приложими за сроковете по различните граждански производства?

Правилата са уредени в член 130—136 от Глава II, Дял V, Книга I от Закон № 1/2000 относно гражданското производство (*Ley de Enjuiciamiento Civil*, наричан по-нататък „Гражданския процесуален закон“ или ГПЗ).

Основните особености на съществуващите правила са, както следва:

а) Всички съдебни процедури трябва да се извършват в работни дни и в рамките на работното време:

Работни дни са всички дни в годината, освен съботите и неделите, и дните между 24 декември и 6 януари на следващата година, включително, националните и официалните празници в съответната

автономна област или община. Дните през август също са неработни дни и съдилищата няма да изпращат електронни известия на практикуващите юристи в тези дни, освен ако не се считат за работни дни за целите на въпросните формалности.

Работното време е от 8:00 часа до 20:00 часа, освен когато законът предвижда друго за конкретна процедура. За целите на уведомяването и изпълнението часовете от 8:00 часа до 22:00 часа също се считат за работно време.

По изключение, за определени процедури, като представяне на оферти за електронен търг, срокът се определя в календарни дни и няма неработно време. Член 649 от Гражданския процесуален закон определя период от 20 календарни дни от началото на търга и търгът не приключва до 1 час след подаването на последната оферта, при условие че тя е с по-висока стойност от предишната оферта с най-висока стойност, дори ако това означава, че посоченият в този член начален 20 дневен период се удължава с до 24 часа.

б) Дните и часовете могат да се считат за работни дни и часове за целите на процедури, считани за неотложни, т.е. когато забавянето би могло сериозно да навреди на засегнатите страни или на доброто правораздаване, или би могло да доведе до неефикасност на съдебното решение (примерите включват: *принудително въдворяване в психиатрична болница; съдебни мерки, предприети в най-добрия интерес на ненавършили пълнолетие лица при конфликти от всякакъв вид, произтичащи от граждански производства, и т.н.*). Това може да стане по инициатива на съда или по искане на заинтересованата страна и може да бъде разпоредено от съдебния секретар или от самия съд, според случая.

При всички случаи неотложни мерки могат да бъдат предприемани през август, без да е необходимо изрично разрешение. По същия начин не се изисква разрешение, ако неотложните мерки, предприети по време на работното време, непременно трябва да бъдат продължени в извънработно време.

в) Що се отнася до изчисляването на сроковете, срокът започва да тече от деня, следващ деня, в който е получено уведомлението за началото му, и включва последния ден от срока, като той изтича в полунощ.

Въпреки това, когато законът предвижда, че даден срок започва да тече в момента, в който изтече друг срок, той започва да тече от деня след изтичането на предишния срок, без да е необходимо ново уведомление.

г) Освен в случай на изключения (физически лица при икове на стойност под 2 000 EUR), документите се подават (член 135 от ГПЗ) чрез онлайн и електронните системи на съдилищата. Те са задължителни за юристи и за определени страни, дори когато не са представлявани от съдебен процесуален представител (например юридически лица, нотариуси и съдебни секретари: вж. член 273 от ГПЗ). Страните могат да изберат да използват тези системи дори когато не са задължени да ги използват. Когато документите се подават по електронен път, потвърждението се предоставя под формата на електронна разписка, която се издава автоматично. Разписката съдържа входящия номер в регистъра и датата и часа на подаване, което е времето, в което документът ще се счита за подаден за всички цели. Юристите могат да подават иски молби и други документи по електронен път 24 часа в денонощието, всеки ден в годината. Когато даден документ е подаден в неработен ден или извън работно време, се счита, че е бил подаден в началото на следващия работен ден. Също така се предвижда срокът, който предстои да изтече, да бъде удължен, когато задължителен документ не може да бъде подаден в рамките на крайния срок поради непредвидено прекъсване на услугата за онлайн комуникация. Това удължаване се прилага също така за планирани прекъсвания и за случаи, в които подаването на задължителен документ не може да бъде извършено поради свързани с времето и други недостатъци в ИТ продуктите, използвани от съдилищата. Във всички тези случаи се допуска представяне на следващия работен ден, ако е предоставено обяснение за невъзможността за по-ранно подаване.

Независимо от начина на подаване, всички документи, при които трябва да се спази определен срок, могат да бъдат подадени до 15:00 часа в работния ден след деня, в който изтича срокът.

В производства в гражданските съдилища документи, свързани с икове, не могат да се подават в дежурния съд.

д) Сроковете не могат да бъдат удължавани: ако дадена страна не спази срока, тя губи възможността

да извърши съответното процесуално действие.

УЕБВРЪЗКА:

[ГРАЖДАНСКИ ПРОЦЕСУАЛЕН ЗАКОН \(LEY DE ENJUICIAMIENTO CIVIL\)](#)

4 Когато дадено действие или формалност трябва да се извърши в определен срок, от кой момент започва да тече този срок?

Общото правило в член 151 от Гражданския процесуален закон е, че уведомления за всички решения, издадени от съдилищата или съдебните секретари, трябва да бъдат връчени в срок от три дни от датата на решението или датата на публикуване.

В член 151, параграф 2 се предвижда, че когато уведомление се връчва на прокурора, на правната служба на правителството, на правния съветник на испанския парламент (*Cortes Generales*) и на законодателните съвети или на правния съветник на правната служба на социалноосигурителната администрация, или на други органи на автономните области или органи на местната власт, както и когато уведомлението се връчва чрез професионалните органи на процесуалните представители на съда, се счита, че то е било връчено на следващия работен ден след датата на получаване, записана в официалния регистър или в потвърждението за получаване, когато уведомлението е било връчено по електронен път или онлайн. Когато уведомлението е изпратено след 15:00 часа, то се счита за получено на следващия работен ден.

В член 151, параграф 3 е добавено, че когато връчването на документ или заповед, придружаващи уведомлението, се извършва на дата, следваща получаването на уведомлението, уведомлението се счита за връчено при регистрирането на връчването на документа, при условие че действието на уведомлението е свързано с документа.

5 Възможно ли е начинът на предаване или връчване на документите (лично връчване чрез връчител или по пощата) да се отрази или да промени началния момент, от който тече срокът?

Когато уведомлението за дадено решение се връчва от съдебен изпълнител или по пощата, важи датата, на която документът е връчен от съдебния изпълнител или пощенската служба и е положен подпис при получаването му.

Когато уведомлението се връчва чрез публикуване по член 164 от Гражданския процесуален закон, тъй като адресът на ответника не е известен, срокът започва да тече от деня, следващ този, в който уведомлението е поставено на таблото за уведомления на съда или е публикувано в Държавен вестник или по електронен път, според случая.

Когато копия на документи, предоставени от съдебни представители, трябва да бъдат изпратени на съдебните представители на другите страни, в член 278 от ГПЗ се предвижда, че ако по закон от изпращането на документа започва да тече срок, в който трябва да бъде предприето дадено процесуално действие, този срок започва да тече, без да е необходима намесата на съда, и се изчислява от датата, следваща отбелязаната върху изпратените копия дата, или от датата, на която се счита, че те са били изпратени, когато са предадени по електронен път. В последния случай се счита, че уведомлението е направено на датата и часа, посочени в разписката, с която се удостоверява подаването му. Когато даден документ е подаден в неработен ден или извън работно време, се счита, че е бил подаден в началото на следващия работен ден.

В съответствие с член 162 от ГПЗ, когато уведомленията се изпращат по електронен път, като се използват средства на ИТ или подобни средства, до страни или получатели, които са задължени по закон или по договор да изпращат и получават уведомления по електронен път, или когато адресатите изберат това, както и във всеки друг случай, предвиден в закона, с доказателството за получаване се доказва, че тези уведомления са били връчени.

Практикуващите юристи и получателите, които са задължени да използват електронни средства, както и тези, които изберат да ги използват, трябва да уведомят съдилищата, че разполагат с такива средства. Те също така трябва да предоставят адрес на електронна поща за тази цел. Във всеки случай, когато уведомлението е предадено правилно по електронен път, с изключение на уведомленията, предавани от службите за уведомяване на професионалните органи на процесуалните представители на съда (*Colegios de Procuradores*), ако изминат три дни, без получателят да осъществи достъп до предназначения за него съдържание, се разбира, че съобщението е предадено законно и поражда всички правни последици. В този случай сроковете за извършване на различните процесуални действия започват да текат от работния ден, следващ третия работен ден.

Изключения се правят, когато получателят предостави доказателство, че не е имал достъп до системата за уведомяване през този период. Ако липсата на достъп се дължи на технически причини и тези причини все още са налице към момента, в който са представени на вниманието на съда, уведомлението се извършва чрез връчване на копие на решението (на хартиен носител). В такива случаи обаче, когато достъпът се осъществи след крайния срок, но преди съобщаването чрез физическо връчване, съобщаването се счита за правилно извършено на датата, посочена в електронната разписка.

Изключват се и случаите на непреодолима сила, при които професионалните органи на процесуалните представители на съда са спрели препращането на услугата за уведомяване за максимален период от три дни, както е предвидено в член 151, параграф 2.

6 Ако срокът започва да тече от настъпването на дадено събитие, денят на настъпване на събитието включва ли се в срока?

Изчисляването започва от деня, следващ деня, в който е настъпило събитието, което по закон води до началото на срока.

7 Когато срокът се брой в дни, посоченият брой дни до календарни дни ли се отнася или до работни дни?

Неработните дни не се включват в изчисляването на сроковете, освен както е обяснено по-горе при оферти в електронни търгове, когато срокът се изразява в календарни дни.

При изчисляване на срокове за неотложни иски, дните през август не се считат за неработни дни: от изчисляването се изключват единствено съботите, неделите и официалните празници.

8 А когато този срок се брой в седмици, месеци или години?

Сроковете, изразени в месеци или години, се изчисляват от една дата до друга дата. Испанското законодателство не предвижда срокове, които се изразяват в седмици.

9 Кога изтича срокът, ако се брой в седмици, месеци или години?

Ако в месеца, през който изтича срокът, няма ден, съответстващ на началния ден, от който срокът се изчислява, се счита, че срокът изтича в последния ден на месеца.

10 Ако срокът изтича в събота, неделя, неработен ден или на официален празник, той удължава ли се до първия следващ работен ден?

Когато определен срок изтича в събота, неделя или в друг неработен ден, се счита, че той е удължен до следващия работен ден.

11 Съществуват ли обстоятелства, при които сроковете се удължават? При какви условия може да се ползва такова удължаване на срока?

Сроковете не могат да бъдат удължавани. Обикновените срокове обаче могат да бъдат спирани и давностните срокове могат да бъдат удължавани, когато не могат да бъдат спазени поради непреодолима сила. В тези случаи срокът започва да тече отново, когато причината за спирането или удължаването престане да съществува. Наличието на непреодолима сила се установява от съдебния секретар служебно или по искане на страната, за която те са възникнали, след като изслуша останалите страни. Това се прилага и за ситуации, при които адвокатът или процесуалният представител на съда не са в състояние да поемат функциите си. (Вж. отговора на въпрос 13.)

12 Какви са сроковете за обжалване?

Сроковете за различните видове обжалване са определени в закона и не могат да бъдат удължавани. За апелативните жалби (*recursos de apelación*) и касационните жалби пред Върховния съд (*recursos de casación*) срокът е 20 дни, считано от деня след уведомяването за съдебното решение (членове 458 и 479 от ГПЗ).

13 Съдилищата могат ли да изменят сроковете, по-специално сроковете за явяване пред съда или да определят специална дата за явяване пред съда?

Законоустановените срокове не могат да бъдат удължавани. В някои случаи законът изисква съдът да определи конкретна дата и час за извършването на определено действие.

Като изключение е предвидена възможност за спиране на обикновените срокове и за удължаване на давностните срокове в случай на непреодолима сила:

а. Това се съдържа в член 134, параграф 2 от Гражданския процесуален закон. Наличието на непреодолима сила се установява от съдебния секретар служебно или по искане на страната, за която те са възникнали, след като изслуша останалите страни. Жалба за преразглеждане на решението на правния съветник може да бъде подадена пред съда. В този случай изчисляването се възобновява в момента, в който причината за прекъсването или закъснението престане да съществува.

Освен това е предвидена специална разпоредба, обхващаща период от три работни дни, при обективна непреодолима сила, засягаща адвокатите или процесуалните представители на съда, като раждане на и полагане на грижи за непълнолетно лице, сериозно заболяване и злополука, довела до хоспитализация, смърт на роднини по кръвно родство или сватовство до втора степен или отсъствие от работа, удостоверено от системата за социално осигуряване или здравната система, или еквивалентна социална разпоредба. Такива основания се предоставят от адвокатската колегия (*Colegio de Abogados*) или от професионалните органи на процесуалните представители на съда, или от засегнатите страни.

б. След като бъде определена дата за съдебно заседание, ако някое от призованите лица не е в състояние да се яви на него поради непреодолима сила или поради подобни причини, то трябва незабавно да информира съда за това, като представи доказателства за причината, и да поиска да бъде определена нова дата за заседанието или решението (член 183, параграф 1 и членове 189 и 430 от ГПЗ). Съдебното заседание се отлага, ако доказателствата за ситуацията бъдат приети и ако тази ситуация възпрепятства явяването на следните лица: адвоката (член 183, параграф 2 и член 188, параграфи 1, 5 и 6 от ГПЗ); страна, чието присъствие е наложително, тъй като тя не се представлява от адвокат или трябва да бъде разпитана; (член 183, параграф 3 и член 188, параграф 4 от ГПЗ); или свидетел или вещо лице. В последния случай, вместо да се явява на заседанието, свидетелят или вещото лице може да бъде призован да разгледа доказателствата извън съдебното заседание, след като страните бъдат изслушани (член 183, параграф 4 от ГПЗ). Изрично е предвидена причина за временно спиране в случай на отсъствие на адвоката на страната поради раждане или полагане на грижи за дете, като в този

случай ново уведомление се издава едва след изтичане на законоустановения период на задължителния отпуск. Това важи и за спешни медицински случаи, настъпили в деня на уведомлението или в рамките на двадесет и четири часа непосредствено преди него. Ако някое от тези обстоятелства засяга законния представител на една от страните и не се появи възможност за назначаване на заместник, заседанието също се прекъсва и не може да бъде възобновено, преди да изтекат три дни. В този момент професионалният орган на процесуалните представители на съда може, когато е уместно, да уреди назначаването на заместник на законния представител.

в. Срокът, в който загубилата делото страна може да поиска отмяна на окончателното решение, може да бъде удължен в случай на непреодолима сила (член 502, параграф 2 от ГПЗ).

г. Когато дадено доказателство се разглежда преди провеждането на съдебния процес (това може да бъде разрешено от съдията по член 293 и сл. от Гражданския процесуален закон, ако има основателни опасения, че доказателството няма да може да бъде разгледано на обичайния етап от производството), исковата молба трябва да се подаде в срок от два месеца от разглеждането на доказателството, освен ако не бъде доказано, че поради непреодолима сила или подобни основания не е било възможно делото да бъде образувано в този срок (член 295, параграф 3 от ГПЗ).

Двете страни могат също така по взаимно съгласие да поискат спиране на производството, без да посочват причини, за да се опитат да постигнат споразумение или уреждане на спора или да прибегнат до медиация или арбитраж. Производството може да бъде спряно за срок до 60 дни или до приключване на медиацията (член 19, параграф 4 и член 415 от ГПЗ).

Ако бъде подадена молба за предоставяне на безплатна правна помощ, в член 16 от Закон № 1/1996 от 10 януари 1996 г. (Закон за безплатната правна помощ — Ley de Asistencia Jurídica Gratuita), изменен с горепосочения Закон 42/2015, се предвиждат две възможности:

1. Ако молбата е подадена след образуване на производството, за да се избегне ситуация, в която изтичането на срокове може да доведе до изпускане на възможността за извършване на определени процесуални действия или до нарушаване на правото на справедлив съдебен процес на една от страните, съдебният секретар или административният орган може служебно или по искане на една от страните да спре производството, докато бъде взето решение по молбата за правна помощ или докато бъде назначен служебен адвокат или процесуален представител, ако участието на такъв е задължително или необходимо с оглед на интересите на правосъдието, при условие, че молбата в тази насока е отправена в предвидените в процесуалното законодателство срокове.
2. Ако молбата за безплатна правна помощ е подадена преди образуване на производството и изтичането на давностни или преклузивни срокове може да доведе до неблагоприятни последици за делото, въпросните срокове съответно се прекъсват или спират, докато бъде назначен служебен адвокат и, ако е необходимо, процесуален представител, който да работи по делото от името на ищеца; ако не може да бъде назначен такъв служебен защитник, сроковете се прекъсват или спират до вземането на окончателно административно решение относно предоставянето на безплатна правна помощ или отказа за нейното предоставяне

В този случай давностният срок започва да тече отново, след като лицето, поискало правна помощ, бъде уведомено за назначаването на служебен адвокат от адвокатската колегия или, ако е приложимо, след като Съветът за правна помощ вземе решение относно предоставянето на такава, и във всеки случай в срок от два месеца от подаването на молбата за правна помощ.

Ако молбата бъде отхвърлена, или е подадена при явна злоупотреба с право, или има за цел единствено да удължи определените срокове, сезираният по делото съд може да изчисли сроковете по най-строгия начин, предвиден в закона, с всички произтичащи от това последици.

При устно производство относно стартиране или съдебно отстраняване от обичайно местопребиваване, като например съдебно отстраняване поради неплащане или изтичане на срока, в член 441, параграф 5 от ГПЗ се предвижда друг случай на спиране на производството, когато засегнатото домакинство е в положение на социална или икономическа уязвимост, с цел да е възможно за компетентните органи да направят предложение за алтернативно достойно социално настаняване под наем, мерки за незабавна грижа или възможна финансова помощ и субсидии, от които ответникът може да се възползва. След

получаване на информация от публичните органи, отговарящи за жилищното настаняване и социалното подпомагане, и изслушване на страните, съдът решава с определение дали да спре производството за приемане на предложените от публичните органи мерки за максимален срок от два месеца, ако ищецът е физическо лице или четири месеца в случай на юридическо лице.

След като мерките бъдат приети от компетентните публични органи или след изтичане на максималния срок за спиране, спирането се отменя автоматично и процедурата продължава с всички формалности.

14 Ако на страна, пребиваваща на място, където би се ползвала от удължаване на срока, бъде връчен акт на друго място, където пребиваващите лица, не се ползват от такова удължаване на срока, губи ли страната правото си да се ползва от това предимство?

Не е приложимо.

15 Какви са последиците при неспазване на сроковете?

Най-общо страна, която не спазва обикновен или давностен срок, губи правото да извърши съответното действие (член 136 от Гражданския процесуален закон). Някои от най-важните примери са, както следва: Някои от най-важните примери са, както следва:

- Ако става дума за неявяване на ответника на съдебното заседание, той се обвинява в неуважение към съда (член 442, параграф 2 и член 496, параграф 1 от Гражданския процесуален закон) и процесът продължава, без ответникът да бъде призован отново. Той се уведомява единствено за това решение и за окончателното решение, с което се слага край на процеса (член 497 от ГПЗ).
- В обикновените производства, ако ищецът или неговият адвокат не се яви на досъдебното заседание и ответникът не се яви или се яви, но не заяви легитимен интерес от продължаване на производството, делото се прекратява (член 414).
- При устно производство, ако ищецът не се яви и ответникът не заяви легитимен интерес от продължаване на производството, се счита, че ищецът е прекратил производството. Ищецът се осъжда да плати съдебните разноски, както и обезщетение на ответника, когато ответникът поиска това и представи доказателство за претърпените вреди и загуби (член 442, параграф 1 от ГПЗ).
- Независимо от задължението на съда за активно управление на делата, когато не се извършват действия по производството, то се прекратява и всички форми на искове и жалби на всички инстанции се считат за оттеглени (член 237 от ГПЗ). Производството на първа инстанция изтича след две години бездействие и се счита за оттеглено, което означава, че е възможно да се заведе ново дело. Производството на втора инстанция или в очакване на извънредно обжалване поради процесуална нередност или обжалване пред Върховния съд изтича след една година бездействие и се счита, че страната се е отказала всички форми на обжалване. Сроковете се изчисляват от момента на последното връчване на уведомление до страните. Производствата не се прекратяват, когато са спрени поради непреодолима сила или по други причини извън контрола на страните.
- Изпълнителните производства не се погасяват по давност и могат да бъдат продължени докато не бъде изпълнено съдебното решение, дори ако по тях няма действия през описаните по-горе периоди. Но за да е приложимо това, е необходимо изпълнителното производство да е започнало, тъй като член 518 от Гражданския процесуален закон определя петгодишен давностен срок за всяко съдебно изпълнение, основано на съдебно решение, определение на съд или споразумение при медиация. Петгодишният срок започва да тече, когато решението стане окончателно. Следователно, ако в този срок не бъде подаден иск за принудително изпълнение, срокът изтича и правото да се изпълни съдебното решение се губи.

16 При изтичане на срока с какви правни средства за защита разполагат пропусналите срока лица, т.е. неизправните страни?

Когато дадена страна бъде уведомена, че давностният срок за дадено действие е изтекъл, което поставя началото на следващия процедурен етап, или когато молба или искане на дадена страна бъде

отхвърлена на основание, че срокът е изтекъл, страната може да обжалва решението. Такъв е случаят, например, когато защитата срещу иск бъде отхвърлена на основание, че е представена след изтичането на давностния срок.

Лице, което е осъдено задочно и на което лично е връчено съдебно решение, може да подаде само апелативна жалба (*recurso de apelación*) или касационна жалба пред Върховния съд (*recurso de casación*), ако жалбата бъде подадена в законоустановения срок. Същите средства за правна защита може да се използват от ответника, който не се е явил и на когото съдебното решение не е връчено лично, но в този случай срокът за подаване на такива жалби започва да тече от деня след публикуването на решението, с което се постановява съдебното решение, на единното табло за уведомления на съда или, според случая, чрез електронните средства, посочени в член 497, параграф 2 (член 500 от ГПЗ).

Когато дадено лице постоянно не се е явявало в съда, то може да поиска окончателното решение да бъде отменено, ако не е било в състояние да се яви в съда или не е знаело за съществуването на производството поради непреодолима сила (член 501 и сл. от ГПЗ).

■ Последна актуализация: 14/04/2025

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.